

Colofon:

Maandblad

Verschijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](#)

Email: info@ts-belgium.be

Belgische Orde van Dienst: [Facebook](#)

Email: tos@ts-belgium.be

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Jaargang 14-nummer 7-8 - zomer 2019

Mission Statement of the Theosophical Society

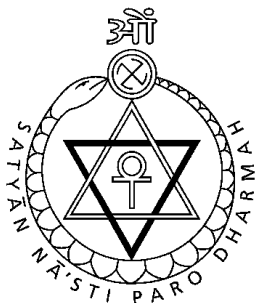
To serve humanity by cultivating an ever-deepening understanding and realisation of the Ageless Wisdom, spiritual Self-transformation, and the Unity of all Life."

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelf-realisatie en de eenheid van alle leven.

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. *Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.*
2. *Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.*
3. *Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.*

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Ze verwelkomt als leden al diegenen die de drie doelstellingen kunnen onderschrijven en die bereid zijn haar Statuten te respecteren.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie is eveneens te verkrijgen.

Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

In dit nummer:

<i>Missie van de Theosophical Society</i>	1
<i>De Drie doelstellingen</i>	
<i>Contactgegevens Theosophical Society & informatie Loge Witte Lotus</i>	2
<i>De natuur en onze rol</i>	3
<i>Over Eenheid</i>	5
<i>De wetenschap van verwondering</i>	10
<i>Gezichtspunt: vragen, ontvouwing en Evolutie</i>	12
<i>Een probleem met spiritualiteit</i>	14
<i>Algemene Vergadering</i>	16

The Theosophical Society

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875 door Helena Petrovna Blavatsky, Kolonel Henry Steel Olcott, William Quan Judge en anderen.

Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Het is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld. Website:

www.ts-adyar.org

In Naarden, Nederland, is, in een prachtige en bosrijke omgeving, het Europees Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd.

Informatie over activiteiten - website: www.itc-naarden.org

Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen te Antwerpen, Brussel en Gent.

Net als de Belgische Sectie organiseren alle afdelingen met grote regelmaat voordrachten en studiethemabijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een eigen bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

De actieve Afdelingen in Vlaanderen zijn:

Loge Antwerpen te Antwerpen, opgericht in 1899 - email: loge.antwerpen@ts-belgium.be

Tak Vrede te Gent, opgericht in 1925 - email: tak.vrede@ts-belgium.be

Loge Witte Lotus te Antwerpen, opgericht in 2006 - email: loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Loge Open Paradigma te Antwerpen, opgericht in 2017 - email: loge.open.paradigma@ts-belgium.be

De actieve Afdelingen in Brussel zijn:

Brussels Lodge (Branche de Bruxelles), opgericht in 1897 - email: brussels.lodge@ts-belgium.be

Branche Centrale, opgericht in 1898 - email: branche.centrale@ts-belgium.be

Branche Blavatsky, opgericht in 1910 - email: branche.blavatsky@ts-belgium.be

Branche Lumière (Tak Het Licht), opgericht in 1910 - email: branche.lumiere@ts-belgium.be

Alle afdelingen beogen een aantrekkingspunt te zijn voor zoekers en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de nationale website: www.ts-belgium.be, alsook op de website van Loge Witte Lotus: www.logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Thema-avonden op donderdag: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Lezing, elke derde zondag van de maand

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Puurs-Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641 - tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & Facebook

E-mail: info@logewittelotus.be & loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Thema-avonden: leden gratis - niet-leden: gratis bij een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende aanwezigheid

Zondaglezingen: leden € 2—niet-leden: € 7

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel de auteurs verantwoordelijk. Het Witte Lotusblad vormt geen uitdrukking van enig standpunt der Belgische Theosofische Vereniging en haar afdelingen.

Bescherming Persoonsgegevens: Alle informatie betreffende de Wet op de Privacy en de persoonsgegevens is te bekomen via mail: info@ts-belgium.be of per brief, gericht aan de Belgische Theosofische Vereniging vzw, tav Sabine Van Osta, Geuzenplein 8 te 1000 Brussel.

Iedereen, van een kind tot iemand op hoge leeftijd, heeft een duidelijk beeld van de betekenis en waarde van de natuur. Geen boek of studie is daarvoor nodig. Als we het woordenboek raadplegen zal de definitie ongeveer als volgt luiden: 'Natuur is het verschijnsel van de fysieke wereld in zijn

totaliteit; het omvat alles behalve menselijke wezens en hun creaties'. Dit is een probleem omdat het een nauwgezette weergave is van de huidige stand van het menselijk bewustzijn: er bestaat wij en daarnaast is er alles wat is, met zijn processen en cycli.

Veel wereldgodsdiensten, vooral in de westerse wereld, brengen de idee naar voren dat het de rol van de mensheid is om te heersen over de natuur. In de handen van een 'ontwikkelde' mensheid is dat geen slechte zaak: controle uitoefenen is een ideale situatie als het vanuit het perspectief van een hoger bewustzijn wordt gedaan. Een afgeleid religieus concept behelst dat het onze rol als menselijke wezens is in relatie tot de natuur, dat we 'rentmeesters' van de natuur zijn.

Gezien de relatief onderontwikkelde staat van onze huidige mensheid, worden deze ideeën op een erg vreemde manier geïnterpreteerd. Heerschappij wordt overheersing; rentmeesterschap wordt eigendom. Een rentmeester is iemand aan wie de verantwoordelijkheid voor zorg en begeleiding is toegewezen, over een huishouden, over treinpassagiers, enzovoort. Onze relatie met de wereld van de natuur is behoorlijk vreemd geworden. Als ingebeelde eigenaren van dit alles bevinden we ons in een ongezonde relatie tot wat ons leven ondersteunt en waarmee we onafscheidelijk zijn verbonden.

Zelfs al is het geen bewuste gedachte, iedereen erkent de waarde van de natuur. Het is een universele waarde. Net zoals iedereen vriendelijkheid, eerlijkheid enzovoort wenst, zo ook wenst en waardeert iedereen de natuur. Zelfs iemand die zijn brood verdient met het vervuilen van het milieu, wil een huis kopen bij een onbedorven strand of een onvervuilde bergtop. De reden is dat we, zelfs op een oppervlakkig niveau, inzien dat bepaalde dingen binnenin ons gebeuren als we in de nabijheid van de wereld van de natuur verkeren. Er is een gevoel van rust, een ontspanning die iedereen gaat voelen. Er bestaat ook de mogelijkheid tot het soort inspiratie waarover diegenen spraken die door de eeuwen heen mystieke ervaringen hadden. In het algemeen waren dergelijke ervaringen verbonden met tijden waarin zij in contact stonden met de natuur. Wij weten dat allemaal.

Omdat het gedrag van de natuur erg verschilt van de menselijke gedragspatronen, heeft dit een diepgaand effect op onze emoties en gedachten. Het grote verschil tussen het transformatievermogen van de natuur en dat van menselijke wezens is dat de wereld van de natuur stabiel is, niet wisselend al naar gelang stemmingen, grillen of onvoorziene omstandigheden. We weten vandaag dat de zomorgen weer opkomt. Iemand in Chicago stuurde me zojuist foto's van een boom in mijn achtertuin; precies op dit moment ontluiken de bloemen aan de boom omdat het, nu ik dit artikel schrijf, weer april is. En in deze maand april, net zoals de vorige april, net zoals alle maanden april in de herinnering van de mens, is dit het patroon geweest: het is regelmatig, onwankelbaar, harmonieus.

Zelfs bij die gelegenheden waarbij we dingen ervaren die we zien als afwijkend van het natuurlijk patroon, wordt het evenwicht uit zichzelf weer hersteld. Ongeveer vijfendertig jaar geleden vond in de Verenigde Staten van Amerika een geweldige aardbeving plaats, een natuurlijke gebeurtenis. In de staat Washington kwam de berg Sint Helena, sinds mensenheugenis een niet-actieve vulkaan, plotseling tot leven. Hij werd al enige tijd in de gaten gehouden, want het was bekend dat er iets stond te gebeuren. Toen hij uitbrak, waren de media van de hele wereld ter plekke en kon men verslag doen. Toen hij uiteindelijk explodeerde, werd de volledige noordzijde van de berg weggeslagen. Men had time-lapse-fotografische beelden van een normaal uitziende berg, vervolgens een groeiende bobbel, een nog grotere bobbel, gevolgd door de explosie die reikte tot kilometers in de omtrek. Alles in de omgeving werd zwart van het roet. Ieder levend wezen, kilometers in de omtrek, stierf onmiddellijk. Alle door mensen gemaakte gebouwen, die onze macht en bestendigheid schenen te bevestigen, waren in één klap verwoest: bruggen, spoorwegen, wegen, huizen, alles verdween in enkele ogenblikken.

Twee of drie jaar na de uitbarsting vloog ik over het gebied van de uitbarsting en ik had nog nooit zoiets gezien. Kilometers rond het epicentrum van de explosie leek het of ik naar het oppervlak van de maan keek. Alles was grijs; niets leefde of bewoog meer in dat gebied. Het meest opmerkelijke was dat vóór de uitbarsting weelderige bossen de berg bedekten, maar dat nu alle bomen plat lagen. Van boven gezien lag iedere boom, ongeacht waar deze zich ten tijde van de explosie bevond, op de grond met de wortels in de richting van de plek waar deze natuurlijke kracht in de wereld was geëxplodeerd. Bomen van vierentwintig meter lagen op de grond alsof een kind tandenstokers had uitgestrooid. De mate van verwoesting was onvoorstelbaar.

Tien jaar later vloog ik toevallig weer over het gebied. Het was niet meer te herkennen. Nieuw groen leven was ontsproten, dieren hadden de plek weer

bevolkt, in grotere aantallen dan vroeger, planten groeiden veel weelderiger omdat de vulkanische as de bodem vruchtbaarder dan ooit had gemaakt. Het proces dat alle leven had stopgezet, bracht het nu weer overvloedig terug. Dit is de wereld van de natuur.

In theosofische geschriften neemt het begrip 'natuur' een belangrijke plaats in. In de Proloog van De Geheime Leer van H.P. Blavatsky (HPB) vinden we de drie grondstellingen. Zij moedigt studenten met klem aan een goed begrip van deze grondstellingen te ontwikkelen alvorens te pogen een dieper begrip van de leringen te ontwikkelen. De eerste grondstelling gaat over het Absolute, de tweede over het cyclische en de derde spreekt over de fundamentele gelijkheid van alle zielen met de Overziel en de verplichte pelgrimstocht van de ziel. Deze derde grondstelling handelt over de natuur.

Voor alles wat een individualiteit verwerft, dus om zo te zeggen voor ieder van ons, bestaat een proces dat, in de woorden van de derde fundamentele grondstelling, begint met een 'natuurlijke impuls' die wordt gevolgd door 'zelfveroorzaakte' en 'zelfgeleide' inspanningen. De natuurlijke impuls is wat ons in het begin tot het vermogen brengt van individualisering brengt. We hebben erover gelezen en ervan gehoord, maar wat betekent 'natuurlijke impuls' eigenlijk? Wat deze grondstelling zegt, is dat bij de eerste niveaus van onze ontwikkeling de belangrijkste invloed tot ons ontluiken wordt opgewekt of voortgebracht door de wereld van de natuur. Het is nog niet het niveau waarop wij de keuzes maken die ons in lijn brengen met deze processen. Op de eerste niveaus van onze bewustzijnsontwikkeling hebben we het gevoel alsof we door de natuur worden aangevallen en ons moeten verdedigen, dus reageren we. Het is dit reactieve niveau dat de ontwikkeling van bewustzijn in gang zet.

Het bovenstaande wordt geïllustreerd in het leven van de Boeddha. De legende vertelt ons hoe het proces, dat ertoe leidde dat Siddharta de Boeddha werd, zijn toppunt bereikte op het moment dat hij nog een prins was in het luxueuze huis van zijn koninklijke vader. Het verhaal vertelt hoe de prins drie uitstapjes buiten de muren van het koninklijk paleis maakte, omdat hij de wereld daarbuiten wilde zien. Zijn vader – die hem had beschermd tegen de ervaring van alles wat niet jeugdig, vibrerend en vol leven was – zorgde er nadrukkelijk voor dat geen arme mensen op straat aanwezig waren en dat langs zijn route alles wat vies, oud of verzwakt was, verwijderd was. Zo kon zijn zoon naar buiten gaan zonder in verleiding te worden gebracht om zijn ogen af te wenden van zijn prinselijk leven. Op de eerste dag dat hij in zijn koets naar buiten ging, zag hij iemand die ziek was, verzwakt en met open zweren op zijn lichaam. Hij had nog nooit zoiets gezien, dus vroeg hij zijn koetsier wat 'dat' was. Het antwoord was dat dit een ziek mens was. Zijn volgende vraag was: 'Als dit een mens is en ik ben een mens, zal dit dan ook met mij gebeuren?' En het antwoord was: 'Ja, het gebeurt met alle menselijke wezens.' De prins zei: 'Breng mij terug naar het pa-

leis.' De uitstapjes werden nog twee dagen herhaald. De tweede dag dat hij naar buiten ging, zag hij een oude man met een stok, gebogen, langzaam bewegend, met grijs haar en rimpels die in zijn gezicht gegroefd waren. Hij had nog nooit zoiets gezien en stelde weer een vraag. Hij kreeg een soortgelijk antwoord: 'Ook u zult dit ervaren als u gelukkig genoeg bent om lang te leven.' De derde keer zag hij een lijk en het was de eerste keer dat hij dit tegenkwam. Een soortgelijk antwoord: 'U zult ook sterven'. Naar verluidt zijn dit de gebeurtenissen die Siddharta, de prins, tot het pad brachten dat maakte dat hij de Boeddha werd. Deze natuurlijke cycli van ziekte, ouderdom en dood waren naar zijn gevoel de essentiële punten die de bron vormden van de angsten van de gehele mensheid, en die de basis waren voor een defensieve mentaliteit die geen ruimte liet voor een dieper ervaren van wat de natuur kon opbaren. De Stem van de Stilte focust op het niveau waarop we hebben besloten dat inspanningen die door onszelf veroorzaakt zullen worden, dat we de middelen zelf ontwikkelen om deze wereld tegemoet te treden en ons bewustzijn te ontplooiën. In dit kleine boekje wordt gezegd: Spot niet met Karma noch met de onwrikbare wetten van de natuur. Het begin van de opening naar een dieper begrip van de wereld van de natuur is het moment waarop we stoppen met weerstand bieden en onszelf te verdedigen; als we stoppen met ingaan tegen de onveranderbare cycli van de natuur.

Noodzakelijkerwijs zijn wij een deel van de natuur, niet ervan gescheiden. Al haar processen werken op ieder moment in ons. Het is niet iets wat door weerstand veranderd kan worden. Het enige wat door weerstand verandert, is de staat van ons eigen bewustzijn in een toestand van niet op ons gemak (ill-at-ease) en ziekte (disease). Ziekte komt voort uit onze weerstand tegen datgene wat inherent is. Spot niet met Karma noch met de onwrikbare wetten van de natuur is dus het punt van waaruit we beginnen.

We maken deel uit van de natuur, maar tegelijkertijd zijn we meer dan de natuur. Dit is het punt waar het enigszins complex wordt. In één van De Mahatma Brieven wordt gezegd: We geloven alleen in STOF, in stof als zichtbare natuur en stof in haar onzichtbaarheid (bladzijde 64). Deze brief zegt ver-

der: Stof is natuur. Prakriti is natuur. Het menselijk wezen is de combinatie van geest, of purusha, en stof, of prakriti: geest en natuur zijn verbonden door een denkvermogen met de mogelijkheid het universum te omarmen. Zelfs al zijn we deel van de natuur, onze rol verschilt fundamenteel van ieder ander schepsel in de natuurlijke wereld. Op het moment dat we haar begrijpen en omarmen, dan ontvouwen we ons werkelijk. Dit is het pad dat De Stem van de Stilte en de leringen van de Mahatma's trachten te verduidelijken, en tot de realisatie waarvan zij ons inspireren.

De natuur is altijd in beweging, in wording. Op ieder moment creëert zij nieuwe vormen die beter beantwoorden aan het zich ontwikkelende en ontvouwende bewustzijn. Zij creëert vormen, vernietigt die en creëert nieuwe. De natuur heeft een richting; zij gaat niet achteruit. Zij is constant bezig vormen naar buiten te brengen die passend zijn voor het nieuwe niveau van groei. Een dergelijk begrijpen opent een zeker pad voor ons als menselijke wezens die de waarde van een spirituele uitdrukking zien. Het pad is beschreven in De Stem van de Stilte: Help de natuur en houd niet op met haar samen te werken; en de natuur zal u beschouwen als één van haar scheppers en voor u buigen (Drie wegen, één Pad, bladzijde 45, vers 66). Zij zal gehoorzamen. Het is heel helder, maar dat wil niet zeggen dat het gemakkelijk is. Het pad voor ons is om eerst de natuur te begrijpen, onze onscheidbare rol daarin te erkennen en haar vervolgens te helpen bij haar ontwikkeling.

Het theosofische pad is in belangrijke mate verschillend van andere benaderingen van het spirituele leven. Bij veel benaderingen is het belangrijke kernpunt verschillend beschreven als verlichting, bevrijding of verlossing. Verlossing is echter een persoonlijk doel. Het ligt voor de hand dat zij alle wezens ten goede komt, maar het doel wordt gemotiveerd door persoonlijke verwezenlijking. Dit is niet vreemd aan de theosofische benadering; het maakt er deel van uit. De benadering van de persoon die de theosofische weg heeft omarmd, is er echter een van discipelschap, met als doel een deel van het zware karma te verlichten dat de rest van de mensheid ervaart; om te trachten hulp te bieden bij de ontluiking en wording van de rest van de natuurlijke wereld. Dat is een heel ander pad dan simpelweg proberen uit het rad van samsara, de kringloop van geboorten, te stappen.

Onnodig te zeggen dat dit, gezien de aard van de natuur, een eindeloze opgave is. Op het menselijke vlak moet het besef wat natuur is en wat onze samenwerking met haar moet zijn, uitrijzen boven de grenzen van het gangbare denken. Naarmate we ondervinden dat we enige realisatie over de aard van de natuur en over onze eigen rol daarin ervaren, spreidt dit zich noodzakelijkerwijs uit over anderen. Dit is deel van onze taak, binnen het stelsel van de natuur.

Uit: *The Theosophist*, juni 2015
Theosofia maart 2017
Vertaling: S.C.

Over eenheid

Tim Boyd

Er zijn verschillende manieren waarop we het principe van eenheid kunnen toepassen. Vaak wordt het voorbeeld gebruikt van een dokter die een recept geeft. Als we naar een goede dokter zouden gaan, zou hij ons eerst onderzoeken en daarna een diagnose stellen, maar een werkelijk heel goede dokter zou waarschijnlijk tewerk gaan op verschillende niveaus. Hij zou onze conditie onderzoeken en dingen voorschrijven die ook op andere niveaus werken, zoals lichaamsbeweging, een verandering van dieet, enzovoort. Hij zou zelfs zo ver kunnen gaan dat hij ons zou vertellen dat we naar de kwaliteit van ons denken moeten kijken. Hij zou dan iets kunnen aanbevelen om te lezen, en zelfs een oefening in gebed of meditatie.

Als we onze spirituele toestand overdenken, kunnen we een dergelijke benadering toepassen op

onze eigen gedachten, want de gewoonte die we gedurende vele levens hebben aangenomen diep overtuigd te zijn van afgescheidenheid, werkt door op ieder niveau van ons bewustzijn. We moeten onze spirituele conditie dus op vele niveaus aanpakken. De beste behandeling is vanzelfsprekend om direct naar de diepste gewortelde oorzaak te gaan, maar soms is dat moeilijk voor ons. Er zijn een paar manieren waarop we dit verschijnsel van afgescheidenheid kunnen aanpakken, want afgescheidenheid voert ons weg van het tot stand brengen van eenheid, die een feit is.

Het is niet toevallig dat in de theosofische wereld de nadruk gelegd wordt op dienstbaarheid (service). Als we het anders zouden benoemen, dan zouden we dienstbaarheid kunnen beschrijven als bewuste mededogende werkzaamheid. Het belangrijkste aspect hierbij is bewuste werkzaamheid. Ons denkvermogen kan zich richten op een uitbreiding boven ons beperkte zelf uit, waar veelal gedachten, gevoelens en zelfs de beweging van ons

lichaam betrokken worden bij deze uitdrukking van mededogende activiteit. Dit pakt het gevoel van afgescheidenheid aan op het diepste niveau van de persoonlijkheid, en het is één van de manieren die als opening altijd beschikbaar is.

Ik vertel mensen vaak dat, als we hoofdpijn hebben, of een slechte dag op kantoor hebben gehad en ons emotioneel leeg voelen, het beste middel daartegen soms is om iets voor iemand anders te gaan doen.

Meditatie - Diagram

Gediteerd door H.P. Blavatsky aan E.T. Sturdy, in Londen 1887-1888
Stel U eerst EENHEID voor door uitbreiding in Ruimte en Oneindig in Tijd.
(Hetzij met of zonder U te vereenzelvigen.)

Mediteer dan logisch en systematisch hierover in verband met de bewustzijnstoestanden.
Dan dient de normale bewustzijnstoestand gevormd te worden door:

VERWERVINGEN

(wat moet verkregen worden)

|
Stel u voor, middels uw verbeeldingskracht, voortdurend aanwezig te zijn in alle Ruimte en Tijd.
|
Hieruit ontstaat een onderlaag van herinnering, die blijft bestaan bij wake en slapen de uiting ervan is moed. Door de herinnering aan universaliteit verdwijnt alle vrees tijdens de gevaren en beproevingen van het leven.

|
Een voortdurend pogen om een geestesgesteldheid te bereiken tegenover alles, de noch liefde, noch haat, Noch onverschilligheid is. Verschillend in uiterlijke handelwijze te, enover ieder. omdat in ieder het vermogen verschilt. Innerlijk dezelfde tegenover allen.
|
Evenwicht en voortdurende kalmte. Groter gemak bij het beoefenen van de "deugden"; deze zijn inderdaad de vrucht van wijsheid. Immers welwillendheid, En ontstaan uit de intuïtieve vereenzelving van het individu met anderen, ofschoon onbewust voor de persoonlijkheid.

|
Het inzicht van beperking alléén in ale levende wezens.
|
Kritiek zonder lof of blaam.

Noot:

Verwerving wordt volmaakt in de idee:

"Ik ben alle Ruimte en Tijd"

Verder dan dat... (kan men niet zo spreken).

VERZAKINGEN

(wat men moet afleggen)

Consequent weigeren in de gedachten de realiteit te erkennen van:

Scheidingen en ontmoetingen; gebondenheid aan plaats, tijd en vorm.
|
Zinloze verlangen, verwachtingen. Droevige herinneringen; gebroken zijn door smart.

Het onderscheid tussen vriend en vijand.
|
Resultaat: afwezigheid van toorn en vooringenomenheid (deze zijn vervangen door oordeel).

Bezittingen
|
hebzucht
zelfzucht
eerzucht

Persoonlijkheid
|
ijdelheid
wroeging

Gewaarwordingen
|
vraatzucht
wellust, enz.

Noot: Deze verzakingen worden veroorzaakt doordat men voortdurend, zonder zich te bedriegen*, zich voorstelt "ik ben onder..."; de erkenning dat zij de oorzaak van gebondenheid, onwetendheid en strijd zijn. "Verzaking" wordt vervolmaakt door de meditatie: "ik ben zonder attributen".

*) Er is geen kans op zelfbedrog, wanneer de persoonlijkheid geheel vergeten wordt.

ALGEMENE OPMERKING: Al de hartstochten en deugden zijn nauw aan elkaar verbonden. Dit diagram geeft slechts algemene aanwijzingen

We kunnen een maaltijd koken en iemand uitnodigen om deze met ons te delen. Als we onze stoep schoonvegen, dan vege we ook die van de buurman, mits we dit met het goede motief doen. Dergelijke activiteiten kunnen een onmiddellijk effect hebben op onze persoonlijke toestand, doordat we uitreiken boven ons beperkte zelf.

Op andere niveaus wordt veel van dit werk binnenin op een diepere laag gedaan. H.P. Blavatsky (HPB) deelde tijdens haar leven in haar geschriften veel over meditatie en de waarde ervan, maar ze zei heel weinig over hoe je moet mediteren. Ze had het prachtige diagram dat ze een paar jaar voor haar dood dicteerde, het Meditatiediagram.

In theosofische kringen leggen we een grote nadruk op meditatie en het zou goed zijn als we af en toe eens zouden bespreken wat meditatie wel en wat het niet is. Dat is nodig omdat we vaak geloven dat, als we 's morgens voor twintig, dertig minuten of langer gaan zitten, we aan meditatie doen. Misschien is dat ook het geval, maar misschien is dat negennegenentig procent van de tijd niet zo.

Toen ik me vele jaren geleden voor het eerst realiseerde dat meditatie belangrijk is, las ik boeken en praatte met mensen om uit te vinden wat meditatie inhoudt. Overal waar ik keek, waren beschrijvingen van een methode of techniek, maar niet van wat meditatie is. Zelfs het theosofische citaat Meditatie is het onuitsprekelijke verlangen van de ziel naar het oneindige, heeft een poëtische schoonheid die in een zekere richting wijst, maar 'wat doen we daarmee?' vroeg ik me af. Waarschijnlijk is het beste citaat over de bedoeling van meditatie dat ik ooit heb gevonden van een theosoof en Tibetaanse Lama die is geboren in Duitsland en veel boeken schreef, Anagarika Govinda. Ooit werd hem gevraagd wat meditatie is. Zijn antwoord bevalt mij het beste: Meditatie is niet wat je denkt. Dat is kort, maar ter zake. Iedere keer dat we zitten en bezig zijn met een proces van de aard van het denken, van het denkvermogen, dan zijn we niet aan het mediteren. Meditatie begint op dat punt waar het denken eindigt.

Gedachten houden nooit op, dat niveau is altijd actief, maar daar waar ons bewustzijn zich begeeft voorbij het betrokken zijn met mentale bewegingen en alleen op dat punt, begint meditatie. Al het andere, al die vijftien, twintig, dertig minuten die we zittend doorbrengen zou beter beschreven kunnen worden als 'het oefenen van meditatie', niet als 'meditatie'. Net zoals wanneer we vingeroefeningen doen op de piano we niet echt piano spelen, maar alleen maar oefenen. Het mooie van meditatie is de gemeenschappelijke ervaring die we allemaal hebben gehad - een ogenblik zonder zelf. Dit is een moment waarop we niet op een kussen zitten, dat wil zeggen, we hebben een werkelijke meditatieve ervaring. Het is niet nodig om met je benen gekruist te zitten en de adem op een bepaalde manier te laten stromen. Waarschijnlijk hebben we de diepste meditatieve ervaringen gehad op momenten waarvan we niet zouden zeggen dat we

in strikt technische zin aan het mediteren waren. Oefenen is echter verschrikkelijk belangrijk, net zoals een boer de aarde voorbereidt zodat het zaad zichzelf bekend kan maken.

In het Meditatiediagram van H.P. Blavatsky is het eerste punt waar ze de nadruk op legt, dat we in meditatie een poging moeten doen, we moeten proberen ons een beeld te vormen van eenheid: Stel u eerst EENHEID voor door uitbreiding in ruimte en oneindig in tijd. In onze verbeelding proberen we onszelf uit te breiden in de ruimte - het is aanvankelijk een verbeeldende handeling. Eén van de dingen waarvan men zegt dat het eeuwig is, is ruimte. Wat onze opvatting ook moge zijn over het goddelijke, of van God enzovoort, de aard ervan is noodzakelijkerwijs grenzeloze ruimte. HPB vraagt ons om ons Eenheid voor te stellen, en, heel goed wetend dat Eenheid niet in één of ander begrip gevat kan worden, worden we gevraagd om het toch te proberen. Dit is het begin van haar Meditatiediagram. Het is een abstracte benadering, en omdat het zo abstract is, zal het niet noodzakelijkerwijs iedereen aanspreken.

Er zijn echter vele andere vormen van meditatie die precies hetzelfde doen, maar met verschillende methoden. In het boeddhisme bestaat de bekende vorm van metta, of liefdevolle-vriendelijkheid meditatie. Er is ook een meditatie op de vier onmetelijke inzichten. Deze meditaties hebben in essentie betrekking op het streven dat alle wezens gelukkig en vrij van lijden mogen zijn. Op het oppervlakkige niveau is het alleen de uiting van een wens en het zou hier op kunnen houden. Op een dieper niveau wordt echter onderwezen om de meditatie te beginnen met een visualisatie, voor zover we daartoe in staat zijn, van alle wezens voor ons en van deze goede wens die uitstroomt naar al de wezens die we in onze gedachten voor ons zien. Dit is de manier om een visuele component in te bouwen in dezelfde suggestie van HPB, om te proberen tot een begrip van eenheid te komen door 'uitbreiding in ruimte'. Bij de liefdevolle-vriendelijkheid meditatie gebeurt dat door uitbreiding naar een oneindig aantal wezens voor ons. Omdat die wezens talloos zijn, heeft de wens voor hun geluk ook de kwaliteit van grenzenloosheid, zonder persoonlijke gehechtheid.

Als de abstracte methode je aanspreekt, gebruik dan eenvoudig de uitbreiding in ruimte en oneindig in tijd - de manier van Blavatsky. Als we een soort visueel beeld nodig hebben om de verbeelding te activeren en de aspiratie te stimuleren zijn er andere manieren om hetzelfde te bereiken. Dit zijn een paar ideeën hoe we op een praktische manier het principe van eenheid kunnen toepassen.

*Uit: The Theosophist van september 2016
Theosofia sept. 2017
Vertaling: Marianne Plokker*

Het motief is alles

Tim Boyd

In 1971 schreef iemand met de naam Thaddeus Golas een boekje dat steeds meer een 'underground' sensatie werd. Dit alles vond plaats in San Francisco, vlak na het tumultueuze hoogtepunt van de zestigerjaren van de vorige eeuw. San Francisco was het middelpunt van activiteit tijdens die periode en had zich ont-

wikkeld tot een klein 'Mekka' voor de hippie- en drugscultuur van die tijd. Eigentijdse mantra's als Peace and Love, Free Love en Turn On, Tune In, Drop Out hadden een groep jonge mensen aange trokken die de grenzen van seksuele en chemische normen opzochten. In die tijd waren de meest gebruike woorden: vrede, gelijkheid, eerlijkheid, recht en vrijheid. Het was een samenraapsel dat zowel intense duisternis als licht bevatte.

Tegen 1971 verflauwde veel van de sociale en culturele ophef die deze periode had gekarakteriseerd. Veel jonge mensen die zo'n drijvende kracht waren geweest in de verschillende krachtige bewegingen van die tijd zochten duurzame kanalen voor hun energie. Woodstock was gekomen en gegaan. De Vietnamoorlog liep op zijn eind. De burgerrechtenbeweging verloor steeds meer terrein. Aan een cyclus van opzienbarende moordpartijen en bombardementen kwam een einde. De toestroom naar het westen van heilige mannen, heilige vrouwen en goeroes uit het oosten bereikte z'n hoogtepunt. De belofte van een door chemicaliën ingeleid hoger bewustzijn was uitgelopen op verslaving, gebroken levens en wettelijke onderdrukking. Met zoveel denkstromingen die in die tijd bestonden, zou het moeilijk zijn een eenduidig beeld te onderscheiden.

Het boek van Thaddeus Golas begon als gekopieerde stencils die hij aan vrienden uitreikte. Deze stencils werden zo populair dat de schrijver het werk in eigen beheer in boekvorm uitgaf. Toen de eerste exemplaren snel uitverkocht waren, kocht een eigentijdse uitgever de rechten. Sindsdien verschijnen steeds herdrukken. Ik heb het boek jaren geleden gelezen en ik kan zeggen dat de tekst toegankelijk en interessant is, maar voor mij is de titel het meest in het oog springende deel van het boek. Het heet *The Lazy Man's Guide to Enlightenment* (vertaald: De gids naar verlichting voor lui mensen). Kostelijk! Of je nu al dan niet van het geschrift houdt, die titel garandeert dat je belangstelling wordt gewekt.

De eerste twee zinnen geven de stelling van de auteur weer: Ik ben een lui mens. Luiheid verhindert mij te geloven dat verlichting inspanning, discipline, niet-roken en andere duidelijke deugden ver-

eist. Lange tijd waren deze twee zinnen genoeg om beoefenaars van spiritualiteit tot de conclusie te brengen dat het boek maar weinig waardevols kon bevatten. Op z'n minst is het idee nogal teleurstellend voor iemand die jaren heeft geïnvesteerd in strikte zelfdiscipline en de beoefening van deugden, is dit allemaal onnodig. Zoals bij zo veel dingen, is ook luiheid echter een relatieve term en de auteur zelf vertoont geen tekenen van de gebruikelijke luiheid. Hij focust op bewustzijn en we kunnen gemakkelijk stellen dat de onafgebroken oplettendheid waarover hij schrijft uitsluitend het resultaat is van een uitgebreid regiem van discipline en oefening. Zelfs voor een lui mens 'komt het niet van zelf'.

Volgens mij dankt het boek zijn populariteit uitsluitend aan de aantrekkingskracht van de titel. Terwijl deze niet suggereert dat we iets voor niets krijgen, lijkt hij te zeggen dat er een koninklijke, gemakkelijk begaanbare weg is naar de wijsheid en tevredenheid die verlichting in onze verwachting met zich brengt. Wat als er een koninklijke weg is om klaarheid te brengen over een enkele kwaliteit, die ver verheven is boven alle andere? In de theosofische literatuur wordt een uitspraak veelvuldig herhaald. In één van De Mahatma Brieven wordt deze verwoord als 'Het motief is alles' (De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett, brief 20 C, bladzijde 143). Het is een veelomvattende uitspraak die om een diepere overdenking vraagt. Wat is de betekenis? Een kort voorbeeld kan misschien helpen.

Ik heb mensen gekend die overstapten van een dieet met vlees naar het vegetarisme. Zij hadden de talrijke studies over de voordelen van een plantaardig dieet doorgenomen. Al lezend hadden ze ontdekt dat bij een vegetarisch dieet de kans op hartziekten drastisch daalde; dat kanker minder vaak voorkwam; dat hoge bloeddruk, constipatie, diabetes, hersenbloeding en een verhoogd cholesterolgehalte veel minder voorkwamen. Hun motivatie was het duidelijke voordeel voor hun gezondheid. Na het dieet een poosje te hebben getest, ontdekten ze dat ze 's nachts beter sliepen en meer energie leken te hebben. Daarbij kwam het extra voordeel dat ze er, zodra het zomer werd, veel beter uitzagen in hun badpak.

Andere mensen die ik kende zijn ook overgestapt van het eten van vlees naar een vegetarisch dieet, maar om andere redenen. Zij hadden ook de studies gelezen en de voordelen voor hun eigen gezondheid ontdekt, maar ze hadden zich eveneens verdiept in ander onderzoek. Deze nieuwe vegetariërs hadden boeken gelezen als John Robbin's *Diet For a New America* (vertaald: Dieet voor een nieuw Amerika) en hadden inzicht gekregen in de praktijken van de vleesindustrie. Zij ontdekten de enorme wreedheid die gepaard gaat met de productie van het voedsel dat zij aten. Ze werden bewogen door

het lijden dat dieren werd aangedaan in elke fase van hun leven, vanaf hun geboorte tot het moment van hun slachting en zij deden de gelofte niet toe te staan dat hun eetgewoonten zouden bijdragen aan systematische wreedheid tegen andere levende wezens.

Wat betekent dit uiteindelijk? Voor de kip waarvan het leven werd gespaard omdat deze twee vegetariërs niet langer vlees kochten, maakt het geen enkel verschil: de reden waarom ze niet meer worden opgegeten, is waarschijnlijk geen belangrijk item in het bewustzijn van de kip, het is gewoon prettig dat ze nog leeft. Hoe beïnvloedt dit de twee individuen die vegetariërs zijn geworden? Ten aanzien van hun persoonlijke gezondheid genieten zij beiden de voordelen van verbeterde vitaliteit en ziektepreventie. Wat is de invloed op het denken van beiden? Om te beginnen is er voor degene die gefocust is op zijn of haar persoonlijke gezondheid weinig veranderd. Hoewel het motief zelfverbetering is, is de focus nog steeds gericht op het zelf. Hoewel het dan een gezonder zelf mag zijn, is er geen expansie over de persoonlijke begrenzing heen, geen uitbreiding van het gevoel van verbondenheid met anderen, geen toegenomen gevoel voor de noden van anderen. Bij degene die wordt gemotiveerd door medeleven met het lijden van anderen vindt wel een ingrijpende expansie van de persoonlijke begrenzing plaats. Het is eenvoudigweg een feit dat, als we ons om anderen bekommeren, we de reikwijdte van onze gevoelens en onze gedachten vergroten. De begrenzing van ons zelfgevoel wordt verruimd als we ons identificeren met anderen. Onze gevoeligheid voor de gevoelens en noden van anderen groeit. Dit zijn geen zaken die noodzakelijkerwijs worden uitgedrukt in een groter inkomen of in persoonlijke erkenning. De effecten zijn onzichtbaar, maar reëel en blijvend.

Onze motivatie kleurt alles wat we doen – al onze gedachten en daden. Vaak blijven de gevolgen van onze daden onvoorspelbaar, maar het werkzame motief erachter is iets dat we vrij duidelijk kunnen kennen. Van de wereldgodsdiensten lijkt het boeddhisme dit idee van het motief als zijnde het allerbelangrijkst het meest direct te benoemen. Van ontelbare opgetekende uitspraken van de Boeddha is duidelijk dat hij dit 'begreep'. De eerste regels van de Dhammapada, de 423 verzen van de Boeddha luiden: Alles wat we zijn, is het resultaat van wat we hebben gedacht: het is gebaseerd op onze gedachten, het is gevormd uit onze gedachten. Als een mens spreekt of handelt met slechte gedachten, zal pijn hem volgen zoals het wiel de poten van de os die de kar trekt, volgt... Als een mens spreekt of handelt met een zuivere gedachte, zal geluk hem volgen als een schaduw die hem nooit verlaat. De tweede stap van het edele achtvoudige pad van Boeddha behelst het juiste motief, de juiste intentie.

Toen hij bij een gelegenheid tot zijn monniken sprak, maakte Boeddha dit punt nog eens extra duidelijk: O monniken, wat ik karma noem is motief.

Niet lang geleden gaf iemand mij een citaat van Sigmund Freud: Boeddha was de grootste psycholoog in de wereldgeschiedenis. Ik vond het een prachtige quote. Om zeker van mijn zaak te zijn, zocht ik naar dit citaat op het internet en vond uit dat het één van die grote spreuken is die nooit is gezegd, maar wel gezegd had moeten worden. Hoe dan ook, één van de schoonheden van de wijze waarop het boeddhisme - net als theosofie het onderwerp benadert, is dat deze niet alleen maar theoretisch is. Net als iedere goede arts, moet het meer geven dan een diagnose alleen: ook een of andere behandeling moet worden voorgeschreven. Terwijl er ontelbare methoden zijn waarvan men zegt dat ze een bijdrage leveren op de weg naar verlichting, is een bewust en verheven motief het enige dat een veilige reis daarheen lijkt te garanderen.

In De Stem van de Stilte is de allerbelangrijkste eerste stap 'te leven voor het welzijn van de mensheid'. Het Mahayana-boeddhisme heeft een vergelijkbare gerichtheid op 'bodhichitta', het wijsheidsdenken, dat de motivatie is om verlichting te bereiken voor het welzijn van alle levende wezens. Zoals veel diepzinnige uitspraken die we tegenkomen, is het simpel. De moeilijkheid voor velen van ons komt doordat we 'simpel' ten onrechte voor 'gemakkelijk' houden. Het ontdekken van de ontelbare manieren waarop je kunt leven voor het welzijn van de mensheid is een levenswerk, maar dit komt op de tweede plaats. Als de koers eenmaal is uitgezet, is uiteindelijk het eindpunt verzekerd, ook al strompelen we voorwaarts en maken we onderweg duizenden fouten. Het motief is alles.

*Uit: Quest Magazine, herfst 2013
Theosofia maart 2016
Vertaling: S.C.*

'Voordat de gouden vlam rustig kan branden, moet de lamp goed beschermd staan op een plek die geheel vrij is van tocht'. Blootgesteld aan een veranderlijke luchtstroom zal de vlam heen en weer bewegen en het flikkerende licht zal bedrieglijke, duistere en steeds wisselende schaduwen werpen op het reine heilighdom van de ziel.

*H.P. Blavatsky - De Stem van de Stilte
De zeven poorten p59*

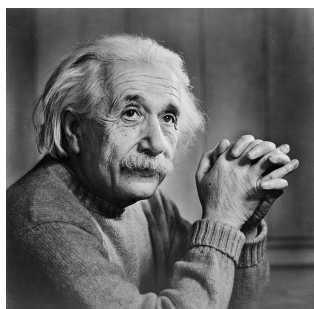
De wetenschap van verwondering

Tim Boyd

Evenals veel andere spirituele groeperingen wereldwijd op dit moment, doet de Theosophical Society Adyar (TS) veel moeite om te proberen de leringen en ervaringen van het spirituele leven in harmonie te brengen met hedendaagse wetenschap.

Het laatste wat iemand in onze tijd wil, is als 'niet-wetenschappelijk' te worden beschouwd. Deze druk om op de knieën te gaan voor het altaar van de wetenschap is zowel een zegen als een vloek bij het populariseren van waarheden betreffende bewustzijn en innerlijk leven.

De grote zegen van wetenschap en van de wetenschappelijke methode die eraan ten grondslag ligt, was de structuur van kennis die in de loop der jaren is opgebouwd. Deze structuur biedt een door de tijd geteste beschrijving van de werking en de wetten van de natuur, die als springplank kan dienen voor toekomstige toevoegingen aan de basiskennis van de mensheid. Vrijwel alle bekende processen in de natuur zijn onderzocht en beschreven – van vuur tot atoomenergie, van fotosynthese tot celregeneratie. Het ligt ook besloten in de aard van het wetenschappelijk proces om steeds opnieuw de eigen conclusies te controleren. Het is niet statisch en ongetwijfeld zullen alle theorieën op een dag in het slechtste scenario fout blijken te zijn, dan wel op z'n best gedeeltelijk waar. Het is dan ook het beste om wetenschap niet te beschouwen als het definitieve woord,

Einstein
[https://
www.brainpickings.org](https://www.brainpickings.org)

maar als het tot op heden laatste woord. De theorie dat de aarde het middelpunt van het universum was, werd weerlegd door de observaties van Copernicus met stevige ondersteuning van Galileo. Nog tijdens zijn leven werd het grote genie Albert Einstein en zijn relativiteitstheorie uitgedaagd door bevindingen van de jonge wetenschap van de quantum-fysica. De beroemde woordenwisseling tussen Einstein en de quantum-fysicus Niels Bohr vat het verschil in standpunten goed samen. Einstein sprak in zijn commentaar op de duidelijk willekeurige werkwijze van de quantum-theorie de beroemde woorden: *God dobbelt niet met het universum.*

Met betrekking tot experimenteel bewijs dat de juistheid van de quantum-theorie aantoont, was Bohr's geestige antwoord: *Wie is de heer Einstein om God te zeggen wat hij moet doen?*

Vanuit het gezichtspunt van de tijdloze wijsheid bevat en ontstaat alles uit bewustzijn – planten, rotsen, dieren, en mensen, ook de stoffen en be-

woners van onzichtbare, niet-fysieke gebieden.

In *De Geheime Leer* stelt H.P. Blavatsky:

Alles in het Universum, in al zijn rijken, is bewust: dat wil zeggen, begiftigd met een bewustzijn van zijn eigen soort en op zijn eigen perceptieniveau.

Een voorbeeld is het fenomeen van de boomwortels die lekken in water- en rioolleidingen vinden, waarbij ze soms een leiding een mijl (vert. 1609 m) volgen. Heliotropisme is een soortgelijke term, aangevend dat planten zich naar de zon wenden. In het mineralen rijk tonen de patronen en formaties van kristallen een vergelijkbare vorm van bewustzijn. Sneeuwvlokken, diamanten, tafelzout en ontelbare andere mineralen hebben allemaal een specifieke rangschikking en patroon, gedictieerd door het bewustzijn van dat materiaal. Wetenschappers observeren en beschrijven deze fenomenen, zonder ruimte te bieden aan een voor de hand liggende, maar niet te meten oorzaak die buiten de door hen geaccepteerde gezichtskring ligt. Wetenschap onderzoekt en beschrijft de effecten van bewustzijn, maar niet het bewustzijn zelf.

In de hedendaagse wetenschap, wemelt het van de studies die de diepgaande transformerende effecten van spirituele beoefening aantonen. Er zijn ook letterlijk duizenden studies die het bestaan aantonen van wat de Indiërs siddhi's noemen – paranormale krachten die in de meesten van ons sluimeren. Bekende vormen van deze krachten, zoals helderziendheid, telepathie of gedachtenoverbrenging, psychokinese en voorkennis zijn uitvoerig getest en herhaaldelijk geverifieerd.

Waarom zijn deze studies dan toch niet algemeen bekend? Waarom wordt iedere poging tot een feitelijke discussie over deze onderwerpen stelselmatig weggewuifd door de wetenschappelijke gemeenschap? Het probleem ligt niet in de wetenschap, maar in de grenzen die de wetenschappelijke gemeenschap zichzelf stelt. De overheersende visie bij mainstream-wetenschappers is dat ware wetenschap zich moet beperken tot de fysieke wereld, de wereld die kan worden waargenomen en gemeten door de vijf zintuigen, of met behulp van die instrumenten die de zintuigen verbeteren. Vanuit het gezichtspunt van de spirituele beoefenaar is dit een serieuze beperking. Bewustzijn kan niet worden waargenomen door de fysieke zintuigen.

Hoewel paranormale capaciteiten door de meeste wetenschappers worden weggewuifd, gebruiken moderne beoefenaars van de oude spirituele tradities stelselmatig het woord 'wetenschap' voor hun oefeningen en leringen. De Dalai Lama heeft regelmatig gezegd dat ieder van ons toegang heeft tot het grootst mogelijke laboratorium om de leringen van compassie en wijsheid te testen en te ontwikkelen – het laboratorium van onze eigen

geest. In haar geschriften verwijst H.P. Blavatsky (HPB) vaak naar de ‘geheime wetenschap’ en de ‘occulte wetenschap’. Een van haar definities van Theosofie was uitgedrukt in duidelijk wetenschappelijke termen: *Theosofie is de gecumuleerde wijsheid van eeuwen, getest en geverifieerd door generaties van zieners*. Er is geen wezenlijk verschil tussen fysieke wetenschap en de wetenschap van bewustzijn (theosofie). Het is nauwkeurig gezegd een kwestie van het gedeelte van het bewustzijnsspectrum waarop wordt gefocust.

De ‘wetenschappelijke methode’ is de basis van iedere systematische benadering van meer diepgaande kennis en ervaring. Of we nu proberen de uiterlijke of de innerlijke wereld te begrijpen, eerst gaan we observeren, daarna experimenteren. Uit deze bevindingen vormen we ideeën (hypotheses), die we testen en modificeren. Hoe kan deze methode worden toegepast? Laten we een algemeen bekende menselijke emotie nemen – woede. We beginnen met te observeren wat binnenin ons gebeurt als deze opkomt. We observeren dat woede een krachtige energiestoot geeft. We observeren ook dat woede zich meestal richt op andere mensen of situaties. Als we nauwkeurig kijken wat in onze lichamen gebeurt, zien we dat de energiestoot wordt ervaren als hitte, vaak gefocust in het hoofd. We observeren dat woede-uitbarstingen mensen van ons verwijderen en de woede in anderen doet oplaaien. Deze dingen ziende, gaan we experimenteren. We zouden kunnen proberen onze woede te onderdrukken en de resultaten te onderzoeken. We zouden kunnen proberen onze woede te uiten – schreeuwen tegen mensen, hen slaan – en kijken wat er gebeurt. We kunnen de geaccumuleerde kennis van anderen die zich met het onderwerpen hebben beziggehouden, erbij halen. Soms adviseren zij ons onze ademhaling te focussen op de plek in het lichaam waar de woede wordt gevoeld, vanaf het eerste moment dat we haar voelen totdat ze verdwijnt. Als resultaat van deze experimenten, zouden we de hypothese kunnen vormen dat woede in wezen een energetische ervaring is en dat reguleren van de ademhaling en focussen van het bewustzijn de ongecontroleerde effecten van woede kunnen matigen of opheffen. We zouden ook tot een meer algemeen geldende conclusie kunnen komen, dat alle emoties naar hun aard energetisch zijn en met gelijke middelen kunnen worden aangepakt. Dit zou oproepen tot verdere experimenten.

Het is te betreuren dat onze normale benadering van dit soort zaken veel minder wetenschappelijk is. Gedurende ons leven ontwikkelen de meesten van ons een set vaste antwoorden die ons even vaak wél als geen voldoening geven. We vergeten wat wordt genoemd ‘de eerste wet van de kuilen’ - ‘als je je in een kuil bevindt, is stoppen met graven het eerste dat je zou moeten doen’.

Gedurende de geschiedenis hebben grote spirituele leraren deze wetenschappelijke benadering in

hun leringen verankerd. Evenals de fysicus wiskundige formules opstelt om te laten testen, zo hebben wijze mannen en vrouwen soortgelijke formules voor ons opgesteld om te testen en te verifiëren in ons eigen leven. Hieronder vindt u twee van dit soort formules met de suggestie elk ervan als een experiment te gebruiken. Door uw eigen ervaring zult u in staat zijn de theorie te bevestigen, te verwerpen of aan te passen aan uw eigen bevindingen. In de woorden van de Boeddha: *Geloof niets, waar u het ook leest of wie het ook zegt, totdat het overeenstemt met uw eigen ratio en uw eigen gezonde verstand en accepteer alleen datgene dat bewezen heeft nuttig en weldadig te zijn voor uw eigen leven*.

De eerste formule komt uit *De Stem van de Stilte: Zelfkennis is het kind van liefdevolle daden*. Het experiment behoeft noodzakelijkerwijs een eerste vaststelling van wat het begrip ‘liefdevolle daad’ betekent, waarna met enige consistentie een dergelijk gedrag wordt aangehouden. Als de theorie klopt, zal dit gedrag resulteren in een verdiepend gevoel van verbondenheid met het Zelf, het transcendente bewustzijn van de diepste schuilhoeken van ons wezen.

De tweede formule wordt toegeschreven aan Johann Wolfgang von Goethe. Hoewel het niet waarschijnlijk is dat alle woorden daadwerkelijk van hem zijn, is de waarde ervan overduidelijk.

Totdat iemand geëngageerd is, is er aarzeling, de kans je terug te trekken. Ten aanzien van alle creatieve daden geldt één elementaire

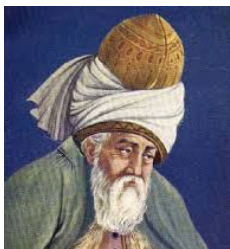
waarheid, die, als men haar niet kent, ontelbare ideeën en prachtige plannen doodt: namelijk dat op het moment dat iemand zich werkelijk committert, Goddelijke Voorzienigheid naar voren treedt. Allerlei dingen gebeuren ineens om iemand te helpen, dingen die anders nooit zouden zijn gebeurd. Een grote stroom gebeurtenissen spruit voort uit deze beslissing, waarbij allerlei onvoorziene gunstige voorvallen en ontmoetingen, en materiële bijval, waarover men nooit had kunnen dromen, tot iemand komen. Wat u ook maar kunt doen, of welke droom u ook maar hebt, begin eraan. Moed heeft talent, kracht en magie in zich’.

Veel meer hoeft niet te worden gezegd. Het experiment? Committeer u en observeer.

<https://slideplayer.nl/slide/2856561/>

Theosofia december 2014

Stel een moeilijke vraag en wonderbaarlijke antwoorden komen te voorschijn.

Rumi

Tegen mijn twintigste jaar verhuisde ik naar Chicago. Het was bedoeld als een bezoekje van drie maanden, niet van de meer dan veertig jaren die het uiteindelijk werden. Ik studeerde in die tijd op een school aan de oostkust. De verhuizing werd niet ingegeven door mijn liefde voor de stad of haar culturele of onderwijskundige bronnen. Als negentienjarige voelde ik mij als een vat vol brandende vragen die ik voor mijn gevoel niet kon uitspreken. Onder de oppervlakte was iets groeiende. Eén ding was zeker, namelijk het frustrerende gevoel dat niets binnen mijn academische omgeving aan deze verborgen vragen tegemoet leek te komen. Ik kwam niet uit een religieus gezin, dus ik had niet de kant-en-klare antwoorden en de zekerheid zonder vragen waarvan sommige van mijn religieuze vrienden leken te genieten. Hoewel aan de buitenkant alles goed ging, werd het innerlijk voor mij een moeilijke tijd. Terugkijkend realiseer ik mij dat, op onbewuste wijze, een subtiel gevoel van wanhoop in mij wortel schoot – wanhoop over het feit dat ik nooit de juiste vragen zou vinden om te stellen, en dat wellicht, als ik daar niet in slaagde, geen antwoord naar voren zou komen.

Bij een bezoek aan Chicago tijdens een vakantie had ik de gelukkige ontmoeting die alles veranderde. Mijn neef stelde mij voor aan een heer, die hij en een groepje andere jonge mensen 'de Oude Man' noemden. In de loop van twee gesprekken – het eerste interessant maar niet diepgaand; het tweede dat mijn leven werkelijk veranderde – bevond ik mij in de aanwezigheid van iemand die die diepe, gedeeltelijk onderkende vragen waarmee ik worstelde helder kon zien en benoemen.

Een jaar later woonde ik, samen met vier of vijf andere jonge mensen, in het huis van de Oude Man. Ik was naar Chicago gekomen om van deze leraar te leren en als student had ik een specifiek idee wat dit betekende, maar de gebruikelijke structuren van de universiteit bleken ver af te staan van zijn aanpak. Feitelijk was het in het begin moeilijk om precies vast te stellen wat zijn aanpak was. Er waren geen hoorcolleges of leesopdrachten, geen werkstukken of studiegroepen. Vreemd genoeg voor mij kon ieder moment onverwacht een leermoment blijken te zijn. Mensen kwamen naar het huis om de Oude Man te spreken over allerlei persoonlijke onderwerpen en plotse-ling veranderde wat was begonnen als een simpel gezelligheidsbezoekje in een diepe blik in een tot

dan toe verborgen aspect van het leven. Van tijd tot tijd zaten we in een kring en de Oude Man vertelde verhalen over gebeurtenissen of mensen in zijn leven. Zijn verhalen en ervaringen leken eindeloos, en de personages en situaties uit zijn verhalen leken mij in het begin fantastisch, als een modern sprookje. In de loop der jaren ontmoette ik veel van de mensen die in zijn verhalen voorkwamen en luisterde ik naar hen als zij dezelfde details bevestigden. Verschillende personen onder ons vonden overeenkomsten met onze eigen verhalen. De Oude Man was altijd belangstellend en stelde regelmatig vragen. Vaak vulde hij de leemten in onze verhalen op, de delen die we uit trots, angst of verlegenheid liever voor onszelf hielden. Zijn herhaaldelijke trefzekere accuraatheid bij het beschrijven van deze niet-gedeelde ervaringen leidde er al snel toe dat we gemakkelijk omgingen met de dingen die we in ons droegen. Eigenschappen als goed, slecht of lelijk leken te verdwijnen als ze zonder vooroordeel werden gezien.

Af en toe wendde hij zich midden in een van zijn verhalen tot ons en vroeg: 'Begrijp je het?'. Als hij mij die vraag stelde, kon het een ongemakkelijk moment zijn. Hoewel de verhaallijn die hij met ons deelde duidelijk genoeg was, leek er vaak iets méér te zijn, iets ongrijpbaars wat niet helemaal duidelijk was. Bij gebrek aan een beter antwoord zei ik meestal 'Ja, ik snap het', wat meestal waar was. Ik kon beschrijven wat het was dat ik zag en voor zover ik wist was dat alles. Soms antwoorde hij 'Nee, je begrijpt het niet'. Ik kon dan verzekeren dat ik het wel begreep en uitleggen waarom. Hij luisterde geduldig en zei dan 'Nee, je begrijpt het niet, maar dat komt nog wel'. Die mogelijkheid in de toekomst van 'dat komt nog wel' bleek misschien wel zijn meest diepzinnige profetie te zijn geweest.

In de loop der jaren verdwenen de onderwerpen van veel van die verhalen naar de achtergrond. Hoewel niet volledig vergeten, waren ze verre van levendig in mijn herinnering. Zoals een zaadje zich langzaam onder de grond ontwikkelt, zo kwam, tien of twintig jaar later, zonder aanwijsbare reden of als antwoord op een toevallige gebeurtenis, een volledig nieuw begrip naar boven. Het is niet bijzonder om te voorspellen dat het begrip van een tiener zich ontwikkelt tot een rijper niveau, maar de zeer specifieke erupties van deze vergeten 'lessen' waren uitzonderlijk. Als de Tijdloze Wijsheid juist is, heeft ieder van ons latente vermogens en mogelijkheden in zich – sommige komen op dit moment tot rijpheid, andere zijn bezig te rijpen, terwijl andere slapende zaadjes op een verre toekomst wachten om tot ontkieming te komen. Zoals goede boeren zien wijze leraren de volledigheid van de vrucht slapend in het zaadje, en kweken zij die op tot bloei.

In theosofie neemt het concept van spirituele evolutie een belangrijke plaats in. Evenals haar tegen-

hanger, de darwinistische evolutie, beschrijft zij een langdurig proces van constante verandering. De klassieke evolutietheorie, zoals het darwinistische model, beschrijft een beeld van geleidelijke verandering gedurende enorme tijdsperiodes. In onze persoonlijke ervaringen hebben we echter naast de geleidelijke openbaringen op ons levenspad ook momenten van diepgaande en plotselinge doorbraken, de aha momenten zoals deze in de populaire eigentijdse spirituele vocabulaire worden genoemd. Op diepere niveaus past dit in het theosofische concept van initiatie – die geritualiseerde momenten van plotselinge en permanente bewustzijnsuitbreiding.

Deze innerlijke ervaringen worden weerspiegeld in de wereld van uiterlijke verschijnselen. Zij zijn waargenomen en verklaard in de theoretische structuren van zowel de biologische evolutie als de kwantummechanica. In biologie is een toegevoegde theorie ontstaan die *punctuated equilibrium* of onderbroken evenwicht wordt genoemd, als verklaring van de waarnemingen van het gedrag van fossielen met plotselinge, niet-geleidelijke veranderingen in levensvormen. In kwantumfysica kent men de klassieke *kwantumsprong* waarbij elektronen die rond de kern van een atoom cirkelden plotseling een andere baan volgen, als ander voorbeeld van de onwil van de natuur om zich te conformeren aan onze modellen.

Hoewel de twee processen van spirituele en darwinistische evolutie soortgelijk zijn, zijn zij ook fundamenteel verschillend. Het darwinistische model beschrijft een lineaire en voortschrijdende ontwikkeling van levende vormen. Kleine veranderingen over lange tijdsperiodes resulteren in levensvormen die beter zijn aangepast aan de steeds veranderende omgevingsdruk. Als voorbeeld van dit proces is de verschijning van menselijke wezens uit hun veronderstelde aapachtige voorvaders en tot heden wordt gewacht op een 'ontbrekende schakel' in deze ontwikkelingsketen.

Een ander voorbeeld is de ontwikkeling van walvissen uit een voorvaderlijk landzoogdier, zoals fossiele vondsten aantonen. In de darwinistische evolutie is 'het overleven van de sterkste' (the survival of the fittest) de motor tot verandering door het proces van natuurlijke selectie, namelijk de idee dat de spanningen en eisen van de natuurlijke omgeving sommige veranderingen meer begunstigen dan andere. In de basis is deze evolutionaire benadering biologisch van aard en betreft zij alleen de fysieke vormen.

Spirituele evolutie concentreert zich op bewustzijn en het proces van ontvouwen daarvan. Terwijl de fysieke evolutietheorie lineair van aard is, is de evolutie van bewustzijn cyclisch. Op een bepaalde manier eindigt zij waar zij begint. Geest 'daalt neer' en verbindt zich met allerlei graden van materieel bestaan (mineraal, plantaardig, dierlijk, menselijk), om uiteindelijk terug te keren naar een staat van onverdeelde Eenheid, maar dan verrijkt door zijn verbintenis met materie. Zoals Patanjali

in *De Yoga Sutra's* zegt: *Het doel van het samenkomen van geest (purusha) en materie (prakriti) is het door de geest verwerven van bewustzijn van zijn eigen natuur en het ontvouwen van de vermogens die aanwezig zijn in geest en materie.*

Verborgen in Patanjali's woorden is het begrijpen dat het evolutionaire proces uiteindelijk noch aan vorm, noch aan bewustzijn is gebonden. Beide kanten van het proces zijn noodzakelijkerwijs verbonden en beïnvloeden elkaar voortdurend. Het ontvouwen van bewustzijn heeft twee krachten die het proces stuwten, beschreven in *De Geheime Leer* van H.P. Blavatsky als (1) 'natuurlijke impuls' en (2) 'zelf-veroorzaakte en zelfbedachte inspanningen'.

De Tijdloze Wijsheid maakt duidelijk dat op een bepaald niveau in onze ontwikkeling het evenwicht verandert. Niet langer is bewustzijn strikt onderworpen aan de impulsen van de natuur. De verantwoordelijkheid voor verdere groei komt bij ons te liggen. In de woorden van de Drie Waarheden (op bladzijde 106 van *De idylle van de Witte Lotus* van Mabel Collins) wordt iedere persoon haar of zijn eigen absolute wetgever, de schenker van glorie of ondergang aan zichzelf; degene die beslist over zijn leven, zijn beloning, zijn bestraffing. Dat is een bevrijdende gedachte.

*Uit: Quest Magazine, voorjaar 2016
Theosofia juni 2017
Vertaling: Saskia Campert.*

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Opening activiteitenjaar 2019-2020
Zaterdag 07 september 2019 om 14 uur
Geuzenplein 8
1000 Brussel

Op het programma:

- korte lezing: Van innerlijke vrede naar wereldvrede
- Voorstelling programma najaar 2019 door Logevoorzitters/-verantwoordelijken
- Meditatie voor de Vrede

Iedereen van harte welkom!

Een probleem met spiritualiteit

Tim Boyd

Enige tijd geleden kwam een aantal mensen van onze groep bijeen in het Olcott Theosophical Study Center in Wheaton, USA, om een achtweeks programma met de naam 'De essentie van spirituele oefening' voor te bereiden. Het plan was om tijdens deze weken de aandacht te richten op de basisprincipes van een holistische

en effectieve beoefening, daarbij de noodzakelijke verbindingen leggend tussen dagelijkse oefeningen en de principes die daaraan ten grondslag liggen. We hoopten dat de deelnemers, of deze nu al jaren oefenden dan wel net waren begonnen, zouden vertrekken met het gevoel veel beter in staat te zijn het door hen gekozen pad te vervolgen. Bij de besprekingen werd duidelijk dat extra aandacht moest worden besteed aan het definiëren van termen.

In de hedendaagse cultuur zien we het woord 'spiritueel' steeds vaker naar voren komen. Het is voor mensen gewoon geworden om te zeggen: Ik ben spiritueel, maar niet religieus, om hun benadering van het goddelijke aan te geven. Steeds vaker horen we mensen refereren aan hun 'spirituele oefening'. Spirituele leiders schijnen ook in groten getale aanwezig. We worden blootgesteld aan een berg vormen van spiritualiteit vanuit boeddhisme, hindoeïsme, kabbala, gnosis, druïden, de Maya's en vanuit Amerikaanse tradities. Al deze spirituele stromingen kunnen gemakkelijk een warboel veroorzaken, voldoende om een mens in verwarring te brengen.

Hoewel we het gevoel hebben dat spiritualiteit iets met religie te maken heeft, blijft de betekenis van het woord voor de meeste mensen onduidelijk. Het meest voorkomende gezichtspunt is dat spirituele zaken tot een andere wereld behoren, afgescheiden van wat we beschouwen als de 'echte wereld'. Als we in het woordenboek kijken, zouden de verschillende definities ons niet veel helpen. Het woordenboek geeft bij 'spiritueel' termen als 'onstoffelijk', 'betreffende de ziel van de mens', 'betrekking hebbend op God', 'heilig of religieus', enzovoort. Terwijl dit aspecten of vleugjes van de betekenis aangeeft, biedt het ons weinig houvast om onze eigen benadering van spiritualiteit te definiëren. Een nuttige aanwijzing vinden we in de etymologie van het woord. De wortel van 'spiritualiteit' is 'spiritus', het Latijnse woord voor 'adem'.

Op het meest basale fysieke niveau onderhoudt de adem het leven. In veel religieuze symboliek is het de adem (spirit) die een wezen tot leven brengt. In de Bijbel 'blies God de levenslucht' in Adam. In het hindoeïsme ademen heelal in en uit.

Een paar jaar geleden was ik een beetje gefrustreerd geraakt door de ingesleten betekenis van het woord 'spiritualiteit'. Ik had het gevoel dat het zo zeer was platgetreden dat het betekenisloos was geworden, een nietszeggend woord. Ik dacht dat ik een grapje maakte toen ik voorspelde dat, als het zo doorging, het woord 'spiritueel' binnen korte tijd een marketing term zou worden. Er zou sprake zijn van spirituele kleding, spirituele gym schoenen, spirituele spa's. Enkele maanden later reed ik door een buurt waar ik een poosje niet was geweest. Op het moment dat ik een hoek om ging, viel mijn blik op het uithangbord van een lokale onderneming en daar stond het in grote letters: 'Spirituele Boetiek'.

Wat bedoel ik nu met 'spiritueel'? Laat ik met een voorbeeld beginnen. In het menselijk lichaam bevinden zich naar schatting vijfenzeventig- tot honderdtriljoen cellen. Dat is een verbijsterend groot aantal, het gaat ons begrip te boven. Het is een groter aantal dan het aantal melkwegstelsels in het universum, en zelfs groter dan de nationale schuld van de USA. De cel is de basis-bouwsteen van alle levende organismen. Biologisch bezien, is een cel de kleinste levende eenheid. Hoewel we denken aan deze cellen als een deeltje van het grotere geheel dat we 'mij' noemen, is dat 'mij' voor de individuele cel irrelevant. Ieder van de honderdtriljoen cellen die ons lichaam vormen, heeft zijn eigen behoeftes en activiteiten. De cel heeft voedsel nodig. Hij wil zich voortplanten. Hij zoekt een gastvrije omgeving die zijn groei wil bevorderen. Of ik nu hard aan het werk ben, of geniet van de film die ik bekijk, of boos ben op mijn dochter, dat alles heeft weinig invloed op de cel.

Als op een of andere manier één van deze cellen begint te voelen dat hij deel uitmaakt van iets groter, en de drang voelt om in verbinding te treden met, of meer bewust deel te nemen in dat grotere iets, dan is dat een cel met een ontwakend spiritueel bewustzijn. Als de cel onderzoek begint te doen naar de werking van dat grotere iets, zou dat spirituele studie zijn. Als de cel, door de informatie die hij krijgt, een discipline of handelwijze ontwikkelt die zijn bewustzijn van het grotere geheel vergroot, dan is dat zijn spirituele oefening. Als de cel zich bewust werd van andere cellen, die dezelfde bewustwording hadden en die waren doorgedrongen tot een punt waarop zij werkelijk in harmonie waren met de energieën en vormen van dat grotere iets – cellen die konden zeggen: Ik en het 'grotere' zijn één – dan zouden die cellen spirituele leraren zijn. Zie je het punt? De basis van spiritualiteit is eenheid, en iedere beweging in de richting van een diepere ervaring van eenheid kan spiritueel worden genoemd.

Het voorbeeld van de cel, hoewel onmogelijk, maakt iets duidelijk. Wij 'leven, bewegen en bestaan', net zoals de cellen, in een groter leven. De

verschillende manieren waarop wij dat leven beschrijven, geeft een duiding van zowel de omvang als de grenzen van onze perceptie. In Shakespeare's Hamlet wordt de uitlating gedaan Er is meer tussen hemel en aarde... dan in uw filosofie wordt gedroomd. Dit slaat evenzeer op onze individuele contemplaties als op de hedendaagse wetenschappelijke opinie of de formuleringen van de wereldreligies. Ieder van deze pogingen tot kennis heeft een zekere verdienste, maar deze zijn op zijn best gedeeltelijk; het kan niet anders.

Het is geen vergezocht idee voor een ieder van ons om te zeggen dat we in een zich steeds verder uitbreidende hiërarchie van deze grotere gehelen leven. Het meest voor de hand liggende 'grotere geheel' zijn de relaties die we hebben met onze bloedverwanten, met onze stam of gemeenschap, met de natie en – nog veel verder – met de planeet. Als menselijke wezens erkennen we allemaal dat we deel uitmaken van de menselijke familie. Deze observatie, hoewel vanzelfsprekend, kon lange tijd worden genegeerd. We hoefden ons gevoel van verbondenheid niet verder uit te breiden dan tot de plaatselijke gemeenschap, of misschien tot onze specifieke natie. We konden ons voldoende comfortabel voelen als we lokaal dachten en handelden, terwijl we slechts af en toe onze aandacht richtten op een breder netwerk van relaties. De omstandigheden zijn heden ten dage echter zodanig, dat een besef van diepgaande betrokkenheid zich aan ons opdringt in zaken die groter zijn dan wijzelf. We hebben weinig keus; we moeten wakker worden.

Er zijn enkele andere 'grotere gehelen' die misschien minder in het oog springen, maar die ons krachtig beïnvloeden. Een van de meest veronachtzaamde, maar wellicht de meest krachtige, van de wereld waarin we leven is de wereld van de gedachten – niet alleen onze eigen gedachten, maar de omgeving die wordt gevormd door het verenigde denken van alle mensen in de wereld. Enerzijds lijkt het vergezocht om de mogelijkheid te overwegen dat we worden beïnvloed door de gedachten van mensen die we nooit hebben ontmoet, mensen die geen belangrijke denkers zijn, of schokkende, vooruitstrevende denkers op wereldniveau. Als de president iets zegt, zal het ons waarschijnlijk raken. Als een beroemde wetenschapper iets zegt, zouden we dat kunnen overwegen. Dichters en artiesten kunnen ons bewegen. Maar te geloven dat

we worden beïnvloed door de ontelbare naamloze en gezichtsloze mensen als jij en ik, die hun eigen privé-gedachten hebben, dat kan een brug te ver lijken. Toch zegt Annie Besant in haar boek Gedachtekracht: De meeste mensen denken langs bepaalde lijnen, niet omdat ze zorgvuldig over een vraag hebben nagedacht en tot een conclusie zijn gekomen, maar omdat grote aantallen mensen volgens die lijnen denken en anderen met zich meemenen. Zij legt verder uit: Er zijn ook bepaalde nationale lijnen van denken, duidelijk omschreven en diep gegraveerde groeven, voortgekomen uit de voortdurende eeuwenlange herhaling van gelijksoortige gedachten, ontsproten aan de geschiedenis, de worstelingen, de gewoonten van een natie. Deze bepalen en kleuren diepgaand de gedachten van allen die in die natie zijn geboren.

De noodzakelijke partner van een zich verbredende spiritualiteit is een zich verbredend niveau van verantwoordelijkheid – voor onze daden, onze gevoelens en onze gedachten. Als we ons openen, verliezen we de optie te zeggen: Het is niet mijn schuld. Een van de voornaamste boodschappen van de stichters van de Theosophical Society, die we terugvinden in de wereldwijde boodschap van de Dalai Lama, is mededogen. De Stem van de Stilte zegt: Mededogen is geen hoedanigheid. Het is de Wet der wetten. Met de groeiende gewaarwording van de voortdurende aanwezigheid van het Ene Leven moet ons luisterend oor voor de noden en het lijden van de ontelbare individuele levens die deelnemen aan het grotere geheel ook toenemen. Spiritualiteit is niet alleen een balsem voor de individuele ziel of een gevoel van vrede en harmonie, hoewel dit zeker enkele van haar bijproducten zijn. Spiritualiteit overstijgt het individu. Dit is een probleem, maar alleen in de zin als verwoord in de christelijke geschriften: De geest (spirit) wil wel, maar het vlees is zwak. Een verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van het lijden van anderen, wat het kenmerk van spiritualiteit is, is een onplezierige gedachte voor de onvolwassen persoonlijkheid, ondergedompeld als deze is in zelf-bewondering.

Gelukkig is onze controle over dit proces minimaal. We zijn net als een tuinman: onze rol in dit alles is niet de zonneschijn te manipuleren of de hemel tot regen te bewegen, maar voor het zaadje de condities te creëren om te groeien. Als we deze rol verstandig vervullen, zijn we binnenin onszelf getuige van de bewegingen van nieuw leven. De zaadjes van mededogen, vriendelijkheid en verantwoordelijkheid die uiteindelijk de vruchten van het spirituele leven voortbrengen, komen tot leven en gaan bloeien. Moge deze tijd voor ons allemaal spoedig aanbreken.

*Uit: Quest Magazine, 2012
Theosofia september 2015
Vertaling: S.C.*

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Jaarlijkse Algemene Vergadering

Op zondag 16 juni 2019 vond de Jaarlijkse Algemene Vergadering plaats. Hieronder geven we enige informatie:

Verkiezingen:

Naar jaarlijkse gewoonte kwamen ook dit jaar een aantal mandaten einde termijn. Werden verkozen:

Voor de Raad van Bestuur: Myriam Debusscher, Lieve Opgenhaffen & Helmut Vandersmissen

Voor de Commissie van Beroep: Huguette Faes, Arthur Forton, Guido Hoste, Eva Schut en Diane Vandekerkhove

Tijdens de Raad van Bestuur, meteen naar de Algemene Vergadering, werden de functies als volgt verdeeld:

Secretaris Generaal: Sabine Van Osta

Secretaris: Lieve Opgenhaffen

Penningmeester: Myriam Debusscher

Adjunct Secretaris Generaal: Lieve Opgenhaffen

Afgevaardigde Brussels Hoofdstedelijk Gewest: Myriam Debusscher

Afgevaardigde Vlaams Gewest: Lieve Opgenhaffen

Afgevaardigde Waals Gewest: Denise Remi

Bibliotheek en Boekhandel: Dagelijks Bestuur

Antwerpen: verantwoordelijke Boekhandel: Christian Vandekerkhove

Brussel: verantwoordelijke bibliotheek en Boekhandel: Eric Semoulin

Vertegenwoordiger Theosofische Orde van Dienst: Helmut Vandersmissen

Lidmaatschapsbijdrage:

De Algemene Vergadering keurde volgende bedragen goed:

Jaarlijks te betalen bedrag voor lidmaatschap - periode 01 mei 2019 - 30 april 2020: **€ 50,00**

Bedrag lidmaatschap Theosofische Orde van Dienst - periode 01 mei 2019 - 30 april 2020: **€ 5,00**

Lidmaatschapsbijdragen zijn betaalbaar vanaf heden en dit, zoals vermeld in de statuten **VOOR 30 oktober 2019**. Rekeningnummer BE81 0000 1422 2624, met vermelding lidmaatschapsbijdrage 2019-2020.

Abonnementen:

Lotus Bleu - jaar 2020 - bedrag: € 35,00 voor leden, € 38,00 voor niet-leden.

Infor-Théosophia - jaar 2020: € 10,00 - verzending per post van 11 nummers. Verzending per email blijft gratis.

De bedragen voor de abonnementen kunnen eveneens overgeschreven worden op bovenstaand rekeningnummer.

We danken allen voor hun steun en trouw aan de Vereniging.

Raad van Bestuur